

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Marine Kosović Marković, članica vijeća te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa S. D. odvjetnica u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 9. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Tužbeni zahtjev se odbija.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Tužitelj je ovaj upravni spor pokrenuo tražeći da Sud naloži tuženiku da u roku od osam dana odluči o žalbi koju je tužitelj izjavio protiv rješenja Hrvatske elektroprivrede d.d., broj 20-5916/020-78/145-004 od 18. lipnja 2020., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za ostvarenje prava na pristup informacijama.

U tužbi navodi da je protiv odbijajućeg rješenja prvostupanjskog tijela izjavio žalbu od 1. srpnja 2020., a da tuženik o toj žalbi nije odlučio sve do podnošenja tužbe 18. rujna 2020., čime da je povrijedio svoju obvezu donošenja pojedinačne upravne odluke u zakonskom roku, dakle tvrdi da je kod tuženika nastala tzv. šutnja administracije.

U prilog tužbi tužitelj je dostavio presliku žalbe, presliku rješenja Hrvatske elektroprivrede d.d. od 18. lipnja 2020. i presliku dostavnice od 7. srpnja 2020. o pismenu upućenom Hrvatskoj Elektroprivredi d.d., ali ne i dokaz da je svoju žalbu predao tuženiku.

U odgovoru na tužbu, koji je dostavljen tužitelju na očitovanje, tuženik isprva tvrdi da do dana kada je od Suda primio rješenje kojim ga se poziva na dostavu odgovora na tužbu, nije zaprimio žalbu tužitelja protiv rješenja Hrvatske elektroprivrede d.d., broj 20-5916/020-78/145-004 od 18. lipnja 2020. pa nije ni mogao povrijediti zakonski rok za rješavanje žalbe. Ističe da je nakon zaprimanja sudske rješenja pozvao prvostupanjsko tijelo da mu hitno dostavi odnosnu žalbu, te ju je u međuvremenu i riješio. U dokaz svoje tvrdnje prilaže dopis kojim je prvostupanjsko tijelo pozvao da mu hitno dostavi žalbu tužitelja, a u dopuni odgovora na tužbu pojašnjava da je tužiteljeva žalba, nakon što je pronađena, riješena te dostavio je i svoje rješenje o predmetnoj žalbi tužitelja, KLASA: UP/II-008-07/20-01/737, URBROJ: 401-01/10-20-4 od 13. kolovoza 2020., otpremljenog tužitelju 17. kolovoza 2020. godine.

U očitovanju na odgovor na tužbu tužitelj ukazuje na inspekcijske i nadzorne ovlasti tuženika te smatra da zbog činjenice da tuženik nadležne postupke nije proveo tužitelj ne smije trpjeti štetu, potražuje trošak sastava očitovanja na odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Cijeneći činjenice koje proizlaze iz dokaza u spisu Sud nalazi da tuženik nije propustio odlučiti o žalbi tužitelja u zakonskom roku, jer je žalbu riješio prije podnošenja tužbe sudu.

Zakonske ovlasti tuženika u pogledu pokretanja inspekcijskog postupka ili postupka nadzora nisu predmet ove upravne stvari, jer se u konkretnom sporu odlučuje je li ili nije kod tuženika nastupila šutnja administracije pa kako iz podataka spisa proizlazi da tuženik nije povrijedio svoju obvezu pravovremenog rješavanja žalbe, u konkretnom slučaju, trebalo je tužbeni zahtjev odbiti.

Tužitelj u ovom sporu nije uspio pa nema pravo na naknadu troškova spora.

Slijedom svega navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao pod točkom I. izreke presude, a odluka o troškovima spora (točka II. izreke presude), temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu, 9. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.